

- ΟΙ. πῶς οὖν τόδ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
 ΟΙ. τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
 ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ' οὐκ ἀρνήσομαι.
 ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ' αὐτὸς οἶσθ', ἐγὼ δὲ σοῦ
 μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ καμοῦ σὶ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἀρνησίς οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνίστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνη τῆσδε γῆς ἴσον νέμων;
 ΟΙ. ὅσ' ἂν θέλη πάντ' ἐξ ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῖθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585

stus.) κοῦκ ἐφήναμεν Herw. Qu. κοῦκ ἐξηύρομεν, aut κοῦδὲν ἠύρο-
 μεν, aut potius κοῦδὲν ἦν πλέον, coll. Ant. 268. ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευ-
 νῶσιν πλέον. 569. ἐφ' οἷς] Fort. ὅπου.

570. τὸ σὸν δέ γ' L. et Dind. τοσόνδε γ' (cum gl. τοσοῦτον) B.
 Pors. Elmsl. Jebb. al. τόσον δέ γ' injuria Wunder. et al. Qu. τοσόνδε δ'.

571. εἰ γὰρ οἶδά γ' mss. εἰ γὰρ οἶδ' ἐγὼ conj. Bergk. For-
 tasse recte.

572. τὰς ἐμὰς —] τάσδ' ἐμὰς — Doederl. Dind. Herw. Cf.
 ad 852. 533.

574. οἶσθ' mss. οἶδ' Fr., coll. Aelian. V. H. II. 13. καὶ ὑπὲρ
 μὲν τούτων αὐτὸς οἶδεν. 575. ταῦθ' mss. ταῦθ' Br.

576. φονεὺς mss. Qu. φονεύς γ'. Cf. El. 1022. Ph. 246. Ant.
 659. Sed Ant. 46. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.

579. ταῦτὰ γῆς ἴσον νέμων mss. τοῦ κράτους ἴσον νέμων
 Heimsoeth. Qu. τῆσδε (aut ταῦτὰ) γῆς κράτη νέμων, aut γῆς ἴσον
 μέρος νέμων.

580. θέλουσα] θελούση Hart. Herw. Fr. Scripserat, ni fallor,
 ὅσ' ἂν θέλη πάντ' ἐξ ἐμοῦ κομίζεται. Cf. 590. νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ
 πάντ' ἄνευ φόβου φέρω. Corruptelam, ni fallor, peperit praepositionis
 ἐξ omissio ante simile ἐμ —, ὅσ' autem excidit propter vicinum Οἶ.